

ÚTRAVALÓ
OLOFSSON PLACIDOS B

Szentimreváros Kétezerbét

A *Példabeszéd* című kötet és e kiadvány közreadását a Ciszterci Szent Imre templom közössége – elsősorban a vasárnapi, 8 órás szentmise hívei – tette lehetővé, a testvérek szeretetének megindító jeleként.

Készítették:

P. Tóth Zsolt Ipoly O. Cist.,

Virághalmy Judit,

Csányi Tamás

Az adományozók névsora a kötet végén található.

Felelős kiadó: Angeli Könyvterjesztő Bt.

Kapható és megrendelhető:

Quo Vadis, a keresztény értékek könyvesboltja

1053 Bp., Ferenciek tere 7-8.

266 6209

quovadis@vnet.hu / www.areopagusz.hu

ISBN 978-963-87439-1-6

kép: Gresz István

kottagrafika: Rauscher Mária

kivitelezés: xfer grafikai műhely, 204 2575

Keresztút

Bevezető imádság

Mennyei Atyánk! Irgalmas szeretetteddel meg akartál menteni bennünket, embereket. Ezért küldted a földre Szent Fiadat, Jézus Krisztust! Az ő kereszttáldozata volt az emberiség megváltásának záróaktusa. Most keresves keresztútjára akarunk emlékezni, hogy erőt merítsünk saját életünk keresztjének hordozásához. Légy velünk, ezen a keresztúti ájtatosságon! Ámen!

*1. állomás:
Pilátus halálra ítéli Jézust*

(előimádkozó):

*Imádunk Téged, Krisztus
és áldunk Téged.*

(válasz):

*Mert szent kereszted által
megváltottad a világot.*

„A nép erős kiáltozással követelte, hogy feszítsék keresztre. Pilátus erre úgy döntött, hogy kiszolgáltatja Jézust akaratuknak.”

Lk 23,23-25

Bevezetés

Pilátus nem látta bűnösnek Jézust. Meg is akarta menteni, próbálkozott, de gyáva volt a nép vezetőivel szemben. Ezért hozta meg végül a borzalmas ítéletet: feszítsék keresztre Jézust.

Személyes gondolatok

Amikor engem a szovjet hadbírótság elítélt, megvallom őszintén, nem gondoltam Jézus ítéletére. A három hónapos kihallgatás vádjai és rágalmai annyira fásulttá tettek, hogy alig hallottam, amikor lefordították az ítéletet. A vád egyik pontját (a háború alatt antibolszvista propagandát űztem) elismertem, de a többi ellen tiltakoztam. Ez azonban nem számított semmit. Egészen biztosan Jézusnak akkori szótlán készsége adott erőt, hogy valahogy elfogadtam a teljesen bizonytalan jövőt! Bocsásd meg Jézusom gyengeségemet!

Adj erőt mindenkinek, különösen azoknak, akiket vádolnak, elítélnék vagy rágalmazznak!

2. állomás: Jézus vállára veszi a keresztet

*Imádunk Téged, Krisztus
és áldunk Téged.
Mert szent kereszted által
megváltottad a világot.*

„Azután, hogy így kigúnyolták, levették róla a bíort és a saját ruháját adták rá. Ezután kivezették, hogy keresztre feszítsék.”

Mk 15,20

Bevezetés

Jézus határozottan vette vállára a keresztet a szörnyű éjszaka és a megostorozás után. Ez emberileg nagyon keserves lehetett. De erőt adott neki az a tudat, hogy ez lesz a megváltás utolsó szakasza. Ezzel oldja meg isteni módon a bűnbe esett emberiség tragédiáját. Ezzel szerzi meg az isteni bocsánatot. Ezzel nyitja meg újra az ember számára az örökkévalóságot.

Személyes gondolatok

Amikor az ítélet után a Szovjetunióba vittek, egy vonban harmincketten voltunk. Tizenhárom napig fel sem tudtunk állni, de rajtam akkor olyan szörnyű fáradtság uralkodott, hogy alig tudtam még imádkozni is! Nem is gondoltam arra, hogy felajánljam valamire ezt a keresztet. Később aztán nagyon-nagyon kértem Jézust, hogy tanítson meg keresztet hordozni.

*Megváltó Jézusunk! Kereszted gyötrelmeire kériünk,
segíts meg minket, hogy helyesen tudjunk szenvedni!*

3. állomás: Jézus először esik el a kereszttel

*Imádunk Téged, Krisztus
és áldunk Téged.
Mert szent kereszted által
megváltottad a világot.*

„Vétkeinket a saját testében fölvitte a keresztfára, hogy meghaljunk a bűnnek és az igazságnak éljünk; az ő sebeiből gyógyultunk meg.”

1Pt 2,24-25a

Bevezetés

Emberileg Jézus is erőtlén volt, de az egész emberiség nevében akart szenvedni. Egészen természetes, hogy a kereszt súlya alatt elesett, hiszen ő magára vette a mi mindenféle elesettségünket.

Személyes gondolatok

Nem emlékezem, hogy a vonaton kértük volna a keresztúton eleső Jézus segítségét. Teljesen önmagunkkal voltunk elfoglalva. Csak a saját nyomorúságunkkal, saját reménytelenségünkkel foglalkoztunk. De amikor Munkácson, délután, az éjféli misére hívó harangszót meghallottuk, elkezdtünk imádkozni. Elimádkoztunk közösen, mindhárman, akik egymás mellett feküdtünk, a szentolvasónak azt a tizedét, hogy „akit te szent szűz a mai napon evilágra szültél”. Ez bennünket erővel töltött el. Akkor hirtelen megérettük, hogy az irgalmas Isten megbocsátja a silányságunkat.

Kereszthordozó Jézusunk! Áraszd el mindig kegyelmeddel kereszthordozásunkat.

4. állomás: Jézus találkozik Édesanyjával

*Imádunk Téged, Krisztus
és áldunk Téged.
Mert szent kereszted által
megváltottad a világot.*

„Jézus keresztye alatt ott állt anyja, anyjának nővére,
Mária, aki Kleofás felesége volt és Mária Magdolna.”
Jn 19,25

Bevezetés

Jézus a keresztyúton váratlanul találkozik Édesanyjával. Ez azonban akkor nem vigasztalás volt számára, hanem szörnyű fájdalom. Mária viszont hőiesen tekint szenvedő fiára. Együtt van vele teljesen ezekben a legnehezebb pillanatokban is. Nem roppan össze, hiszen tudja, hogy az Isten fia most odaadja földi életét, a bűnbeesett emberiség megváltására.

Személyes gondolatok

Nekem azonban ezekben a napokban eszembe jutott az édesanyám. Idős, szívbeteg asszony volt akkor, aki nem börtöntölteléknek nevelt engem. Mélyen hívő emberként biztosan sokat imádkozott értem ezekben az években, s ezzel nagyon sok isteni erőt esdett ki számomra is. Az első időkben igen sokat aggódtam érte. Csak később jöttem rá, hogy ha Isten tőlem ezt kívánja, akkor egészen biztosan Édesanyám is megkapja az erőt Istentől, hogy el tudja viselni ezt a fájdalmat. Csak később tudtam meg, hogy soha egy pillanatra sem kételkedett hazatérésemben, az ő rendíthetetlen hitének lett igaza: még tizenkét évet élhettünk együtt.

Édesanyánkat áldd meg, Jézusunk!

5. állomás:

Cirenei Simon segít Jézusnak a keresztet hordozni

*Imádunk Téged, Krisztus
és áldunk Téged.*

*Mert szent kereszted által
megváltottad a világot.*

„Ahogy elvezették, megállítottak egy cirenei embert, Simont, aki éppen a mezőről tartott hazafelé. Vállára adták a keresztet, hogy vigye Jézus után.”

Lk 23,26

Bevezetés

Simon nem jószántából vitte a keresztet. A katonák csak azért kényszeríthették rá, mert félték, hogy Jézus nem bírja majd a Golgotáig. Az ősi hagyomány azonban azt tartja, hogy Simon később buzgó híve lett Jézusnak. Biztosan akkori segítsége vezette erre.

Személyes gondolatok

Emberileg lehetett volna a fogságomban is arra gondolni, hogy én most Jézusnak segíték a kereszthor-dozásban, de ez nem jutott eszembe. Viszont egyre inkább segítettünk egymásnak fizikailag és lelkileg is. Bennem akkor született meg a tudat, hogy mint lelkipásztornak, nem szabad összeroppanom, mert az a kereszténység csődjét jelentené! Nagyon össze kellett szednem magamat, hogy nemcsak magamban tudjam tartani, hanem fogolytársaimban is a megmaradás lelkét. Rá kellett jönnöm, hogy ott, akkor ez volt a hivatásom. Ezért küldött engem oda a jó Isten és ez óriási erőt jelentett.

Köszönöm Jézusom, hogy ezzel a tudattal megajándékoztál, de bocsásd meg, hogy gyakran csak silányan teljesítettem küldetésemet.

*6. állomás:
Veronika kendőt nyújt Jézusnak*

*Imádunk Téged, Krisztus
és áldunk Téged.
Mert szent kereszted által
megváltottad a világot.*

Bevezetés

Erről nincs szó az evangéliumban. Az ősi hagyomány tartja, hogy Veronikát úgy jutalmazta meg Jézus jószívűségéért, hogy képmását adta neki kendőjén.

Személyes gondolatok

A jó Isten csodálatos ötletei alapján a leghetlenebb helyzetekben is sikerült titokban, éjszakánként hasonlóképpen misézni. És soha nem vettek észre. Reggelként pedig áldoztatni tudtam rabtársaimat. Hogy ez mekkora ajándék volt számunkra, azt lehetetlen elmondani. Sokszor beszélgettünk arról, hogy Veronika csak az Úrjézus képmását kapta, mi pedig most őt magát fogadhatjuk szívünkbe a szentmise kenyérében. Még nem hívő fogolytársaim is csodálkoztak ezen. Nem is akadt ott igazán hitetlen. Mindenki kénytelen volt elfogadni, hogy a Jóisten vigyáz övéire. Nem győztem eléggé megköszönni ezt, és nem győzőm most, fél évszázad után sem.

Édes jó Istenem, segíts mindenkit a Te nagy jóságod felismerésére!

*7. állomás:
Jézus másodszer esik el a kereszttel*

*Imádunk Téged, Krisztus
és áldunk Téged.
Mert szent kereszted által
megváltottad a világot.*

Bevezetés

Erről sincs szó az evangéliumokban, de nagyon hihető, hogy az elcsigázott Jézus még segítséggel is csak vánszorog a Golgotára. Elesik újból, de újra feláll, és megy tovább, mert ezzel váltja meg az emberiséget.

Személyes gondolatok

Mi is hányszor elesünk, nemcsak fizikailag, hanem lelkileg is! Hányszor vagyunk gyengék, szeretetlenek, önzőek, gorombák, kötelességmulasztók, de egy a fontos, és most ezért könyörgünk: hogy mi is fel tudjunk állni mindig. Bízhatunk ebben, mert hiszen Jézus megadta nekünk a lehetőséget. Feltámadása után, amikor először találkozott apostolaival, intézményesítette a kereszthalálával megszerzett isteni bocsánatot. Azt mondta apostolainak: „amit megbocsátotok a földön, az égben is bocsánatot nyer”. Köszönöm, édes Jézusom, hogy a fogságban is mindig volt alkalmam a szentgyónásra, és mindig voltak mellettem papok vagy püspökök!

Segíts, Uram, Jézusom, hogy minden bívó fel tudjon állni elesettségéből.

*8. állomás:
Jézus vigasztalja a siránkozó asszonyokat*

*Imádunk Téged, Krisztus
és áldunk Téged.
Mert szent kereszted által
megváltottad a világot.*

„Nagy tömeg követte, asszonyok is, akik jajgattak és
sírtak miatta.”

Lk 23,27-31

Bevezetés

Nem sok részvét kísérte keresztútján, de azért volt néhány asszony, aki odamerészkedett és megsiratta a halálraítéltet. Jézus nem utasítja vissza, de figyelmezteti őket, hogy inkább saját vétkeiket ismerjék fel, és azokért hullassák könnyeiket. Emberi bánatunk nélkül ugyanis Jézus megváltása sem segíthet rajtunk.

Személyes gondolatok

A bánattal a fogságunkban is baj volt. A politikai foglyoknak van egy szakmai ártalmuk: mindig ártatlannak képzelik magukat. Pedig gyarlóságunk, vétkeink felismerése nagyon fontos. Napjainkban szinte világjelenség, hogy nem ismeri el magát bűnösnek senki. Még hibáinkból is ki tudjuk magyarázni magunkat. Pedig a bűnbánat mindennek a kezdete. Jézus is azzal kezdte nyilvános működését: „Elérkezett hozzátok az Isten Országa, tartsatok bűnbánatot és higgyetek az evangéliumban!” Keresztelő János is bűnbánatot hirdetett Jézus fogadására. Az az igazság, hogy bűnbánat nélkül nem lehet hinni az evangéliumban, a megváltás örömhírében.

Segíts édes jó Istenem, hogy mindig legyen igazi bűnbánatom!

9. állomás:

Jézus harmadszor esik el a kereszt súlya alatt

*Imádunk Téged, Krisztus
és áldunk Téged.*

*Mert szent kereszted által
megváltottad a világot.*

Bevezetés

A megkínzott Jézusban már csak a lélek tartja az erőt. Újra elesik, de fölkel, mert közeledik az ő órája, megváltásának záróakkordja. Még elgondolni is szörnyű, mi lett volna akkor, ha ott Jézus nem áll föl!

Személyes gondolatok

Nekünk is fel kell állnunk, mert gyengeségeinkről, vétkeinkről bizony keserves tapasztalataink vannak. De nagyon kell könyörögni azért, hogy tudjunk új életet kezdeni! Igen nagy élményem volt e téren, amikor már komolyan kellett gondolnunk, hogy hazahagyjuk. Fogolytársaimmal akkor arról beszélgettünk, hogy otthon új életet kell kezdenünk. Nem szabad tehát örökké a múlt nyomorúságán keseregnünk! Mindenképpen a jövő felé kell tekintenünk! Azt mondtuk, nem vagyunk méltók, hogy hazánk földjére lépjünk, ha nem tudunk előrenézni. Voltak azonban néhányan, akiket annyira meggyötört a fogság szörnyűsége, hogy nem tudtak szabadulni gyűlöletüktől. Ennek a csoportnak a lehangosabbja még azt is mondta: „Csak legyen még egyszer géppisztoly a kezemben, még a csecsemőnek sem kegyelmezek!” Utunk tizedik napján viszont éppen ez a rabtársunk belázasodott, és még a magyar határ előtt meghalt. Óriási hatással volt ránk, hogy valóban nem lépett hazánk földjére. Mindenképpen fel kellett állnunk tehát elesettségünkéből, és meg kellett értenünk, hogy gyűlölettel nem lehetett hazánk földjére lépniük!

Megváltó Jézusunk! Segíts, hogy minden körülmények között fel tudjunk állni bűneinkből!

*10. állomás:
Jézust megfosztják ruháitól*

*Imádunk Téged, Krisztus
és áldunk Téged.
Mert szent kereszted által
megváltottad a világot.*

„Megfosztották ruháitól és elosztották maguk között.
Köntösére pedig sorsot vetettek.”
Zsolt 22,16-25

Bevezetés

Mélységes megaláztatást jelentett, hogy Jézusnak mezítelenül kellett állnia a rosszindulatú tömeg előtt. Jézus akkor megélte a legnagyobb emberi szegénységet: még ruhája sem volt. Életáldozatával minden nyomorúságunkat magára vette. Nem létezik nagyobb fájdalom, mint Jézus szenvedése.

Személyes gondolatok

Megvallom, csak utólag gondoltam a keresztútnak erre az állomására, és nem akkor, amikor a kihallgatások során teljesen mezítenre vetkőztetve kellett válaszolnom a rágalmakra. Azelőtt én főtisztelendő tanár úr voltam mindenkinek; ott viszont már nem voltam még ember sem. Igaz, hogy törekednünk kell a megbecsülésre, de alaptalanul többet várni az emberektől veszélyes. Ma nem szeretjük az alázatosság szót, de az a realitás, hogy bizony gyarló emberek vagyunk.

Add, Uram, hogy mindig hálás legyek azért, hogy ha valaki megbecsüli emberségem értékeit is!

*11. állomás:
Jézust a keresztre szegezik*

*Imádunk Téged, Krisztus
és áldunk Téged.
Mert szent kereszted által
megváltottad a világot.*

„Átszegezték kezemet és lábamat és meg tudtam
számlálni minden csontomat”
Zsolt 21,17-18

Bevezetés

Még elképzelni is nehéz, hogy milyen szörnyű fájdalmat okozhatott Jézusnak a keresztfeszítés. A kezén és a lábán átvert szögek kimondhatatlan szenvedést jelentettek, de így függesztették Jézust a megváltás keresztfájára.

Személyes gondolatok

Amikor megérkeztünk a szovjet rabtelepre, azt mondták, hogy a hőmérséklet mínusz 46 fok. Hómező vett körül. A havon kellett állnom, több mint fél óráig, mezítláb, mert a vonaton az egyik szovjet rabtársam ellopta a cipőmet. Úgy éreztem, mintha tüzes parázsos álltam volna. Bőgtem, mint egy gyermek, amíg teljesen érzéketlenné nem fagyott a lábam! Újabb szörnyű fájdalom volt, amikor a barakkban fölengedett a fagyás. Bevallom azonban, nem gondoltam akkor Jézus keresztre feszítésének fájdalmaira, csak azért fohászkodtam, hogy túléljem ezt a szörnyűséget. Nemcsak a test volt akkor erőtlenséges, hanem a lélek is rászorult Isten kegyelmére.

*Édes Jézusunk! Te tudod, hogy milyen gyengék vagyunk.
Segíts nekünk mindig végtelen szereteteddel!*

*12. állomás:
Jézus meghal a kereszten*

*Imádunk Téged, Krisztus
és áldunk Téged.
Mert szent kereszted által
megváltottad a világot.*

„Istenem, Istenem, miért hagytál el engem?”

Mt 27, 46; vö. Zsolt 21, 2

„Atyám, bocsáss meg nekik, mert nem tudják,
mit cselekszenek.”

Lk 23, 34

Bevezetés

Igen, beteljesedett. Jézus keresztáldozatával megvalósult az Isten irgalmas szeretetének csodája, a megváltás. János apostol evangéliumának pontosabb fordítása szerint Jézus akkor „átadta lelkét”.

Személyes gondolatok

Így igaz! Valóban, ahogyan az utolsó vacsora kenyérében a testét adta nekünk, úgy most megvalósul az ígérete: kezdi kiárasztani ránk Szentlelkét. Imádó hódolattal valljuk, hogy megváltó Jézusunk testestül lelkestül velünk maradt a világ végéig. Egészen biztosan ez adott erőt életem minden pillanatában. Hiszen akár fogságomban, akár itthon, mint fizikai munkás, vagy mosodás, mindig tudtam valahol misézni és élhettem a szentáldozás csodálatos erőforrásával. És mindig volt lehetőségem a szentgyónásra is. (Még a Gulágon is!) A Szentlélek kegyelmében élhetek. Nem tudok eléggé hálás lenni! De ez adott erőt akkor is, amikor megtorpantam. Sztálin halála után történt, hogy arról a rabtelepről, ahol voltam, 46 magyar hazaindult Magyarországra. Voltak közöttük 25 évre elítéltek is. Nekem csak 10 éves volt az ítéletem, de nem kerültem közéjük. Kézenfekvő volt, hogy számomra bezárult a kapu, mert ilyen alkalom még egy nem lesz. Ez a halált jelentette. Ebből az állapotból mentett ki a jó Isten azáltal, hogy megváltó Jézusunk testestül-lelkestül velünk maradt, ő pedig kereszthalála után feltámadt, hogy mi is feltámadhassunk!

Édes Jézusom, ne engedd, hogy valaha is megfelekezsem erről és megtorpanjak!

13. állomás: Jézus testét leveszik a keresztről

*Imádunk Téged, Krisztus
és áldunk Téged.
Mert szent kereszted által
megváltottad a világot.*

„Arimateai József, aki Jézus tanítványa volt – bár a zsidóktól való félelmében csak titokban –, arra kérte Pilátust, hogy levehesse Jézus testét. Pilátus megengedte. Így elment és levette a testet.”

Jn 19,38-39

Bevezetés

Sok művészi képen és szobron látjuk a jelenetet és csodáljuk mindenütt a Szűzanya fájdalmát. Nem kesereg, nem siránkozik, csak tarja halott Fiát! Annak idején az angyal mondta neki, hogy ő Jézus, az Isten Fia, aki megváltja népét. Most itt van a kezében az isteni megváltás. Ebbe egyezett bele, amikor azt felelte az angyalnak, hogy „legyen nekem a Te igéd szerint”. És Mária soha nem vonta vissza e vállalását!

Személyes gondolatok

Mi is a fogságban számtalanszor fordultunk a Szűzanyához segítségért. Nem egyszer elimádkoztunk akár magunkban, akár közösen egy-egy tizedet a szent olvasóból. (Keresztutat járni bonyolultabb lett volna!) A fájdalmas Szűzanya közbenjárásában nagy-nagyon bízunk. A magyar himnusz helyett mindig a Boldogasszony Anyánkat énekeltük. Ma is, ha találkozunk, ez nem marad el soha.

Szűzanyánk, Magyarok Nagyasszonya, ne felejtkezzél meg rólunk most se, szegény magyarokról!

*14. állomás:
Jézus holttestét sírba teszik*

*Imádunk Téged, Krisztus
és áldunk Téged.
Mert szent kereszted által
megváltottad a világot.*

„Ha a földbe eső búzaszem meg nem hal, egymaga marad. De ha meghal, bő termést hoz.”

Jn 12, 24

Bevezetés

Jézust néhány híve sietősen eltemeti. De a sírbolt rövidesen üres lett. A keresztút sem fejeződik be a sírbatétellel. Hiszen Jézus feltámadt! Ezzel lehetővé tette nekünk is a boldog feltámadást. Mi, krisztusiak, nem a lélek halhatatlanságában hiszünk, hanem a test feltámadásában. Az egész embernek kell elviselnie az ítéletet. Így igazságos.

Személyes gondolatok

Fogságom idején magam is szerettem volna egyszer meghalni. A pincében lévő cellából sehogyan sem tudtam felkapaszkodni egy lyukon, pedig alulról veréssel is biztattak. Végem van. De fogolytársaim nagy keservesen kihúztak! Ez szinte a feltámadást jelentett nekem! Nem tudtam eléggé megköszönni nekik sem, és a Jóistennek sem. De megöregedve sem tudok mást tenni, mint csak megköszönni, megköszönni, megköszönni, a Mindenható megváltó Jézusnak!

Hála, hála, hála legyen mindenért a Mindenható Atyaistennek, a keresztutat járt és a kereszten meghalt, feltámadt megváltó Jézusnak, az örökké élő Jézusnak. Hála legyen a bennünket megszentelő Szentlélek Istennek mindörökkön örökké!

Befejező imádság

A keresztutat járva, Jézus szenvedéseiről elmélkedve, erősödünk meg mindannyian szenvedéseinkben, és imádkozzunk azért, hogy megerősödjék életében a mi vergődő hazánk is! Ámen!

1. Ó, szo-mo-rú-ság - nak gyá-szos ó - rá - ja.
2. Szán-ja-tok meg en - gem, ked-ves hí - ve - im,
3. Ve-lem e-gyütt nyer - tek majd vi-gasz-ta-lást,

Meg-ha-sad a szi - vem nagy bá - na - tá - ba',
Kik i - de-jöt-te - tek hív-tisz-te-lő-im,
Ta-láljunk Jé-zus - nál majd üd-vőt, ál-dást.

Jaj, mert szent Fi-a - mat már meg-öl - ték,
Lát-já-tok ő-lem - ben Szent Fi - a - mat,
Ő bús szi-ve-te - ket vi-gasz-tal - ja,

a ma-gas ke-reszt - re fe - szí - tet - ték.
Fáj-dal-mak-kal tel - jes mag-za - to - mat.
Bű-nő-ső-ke-t ma - gá - hoz fo-gad - ja.

A nagyböjti időben szívesen járjuk a keresztutat, hogy végigkísérjük megváltó Jézusunkat szenvedésének útján, a Pilátusi elítéléstől egészen a kereszthalálig. Több mint fél évezrede úgy alakult a keresztút, hogy 14 állomásnál elmélkedünk Krisztus szenvedéséről. De a krisztusi megváltásnak nem a kereszthalál volt a záróaktusa. Hiszen Jézus Krisztus harmadnapra feltámadt. Nagypéntek gyászát húsvét öröme követte.

Már régebben is fájlalták, hogy a húsvéti idő 50 napjára nincs olyan ájtatosság, amely húsvét örömét élné át és hirdetné a világnak. Szentatyánk, II. János Pál pápa azonban a kétezres jubileumi évben megajándékozott bennünket az Öröm útjával. Ami ugyancsak 14 állomásból áll, és a feltámadt Krisztust kíséri el egészen a mennybemene-
teléig, és örvend a Szentlélek elküldésének. Járjuk most végig boldogan az örömnak ezt az útját. A válaszban egy kis változás van: Imádunk Téged, Krisztus és áldunk téged, mert *feltámadásod* által megváltottad a világot!

Az Öröm útját kezdő fohászok:

Előimádkozó:

Az Istennek fia teljesen kiüresítette magát, amikor szolgálai alakot vett fel és Betlehemben megszületve hasonló lett hozzánk, emberekhez.

Válasz:

Feltámadt Krisztus, az Atya világossága, add a világnak végnélküli örömet!

Előimádkozó:

Jézus Krisztus megalázta magát, engedelmes lett a kereszthalálig, de Isten felmagasztalta őt mindenek fölé.

Válasz:

Feltámadt Krisztus, az Atya világossága, add a világnak végnélküli örömet!

Előimádkozó:

Jézus Krisztus nevére hajoljon meg minden térd a mennyben és a földön és az alvilágban, és hirdesse minden nyelv, hogy Jézus Krisztus az Úr!

Válasz:

Feltámadt Krisztus, az Atya világossága, add a világnak végnélküli örömet!

*1. állomás:
Jézus dicsőségesen feltámad a halálból*

(előimádkozó):

*Imádunk Téged, Krisztus
és áldunk Téged.*

(válasz):

*Mert feltámadásod által
megváltottad a világot.*

*„A hét első napján kora hajnalban az asszonyok ki-
mentek Jézus sírjához. Magukkal vitték az előkészített
illatszereket. A követ a sírnál elbengerítve találták.
S amikor beléptek, nem látták ott az Úrjézus testét.
Nagyon meglepődtek. Akkor ragyogó öltözetben két férfi
állt mellettük, és megszólította őket: kit kerestek?
Az élőt a holtak közt? Nincs itt, föltámadt.”
Lk 24,1-7*

Elmélkedés

Jézus többször is mondta, hogy harmadnapra feltámad. De az, amit előtte mondott, hogy szenvedni fog és keresztre feszítik, annyira megdöbbenette az apostolokat, és annyira tiltakoztak ellene, hogy jóformán nem is fogták fel, hogy Jézus feltámad. Valójában a nagypéntek tragédiája után senki nem várta a feltámadást. Az asszonyok is csak a temetés elmaradt mozzanatait akarták pótolni a holttesten. Az apostolok megbezárkóztak az utolsó vacsora termébe, és rettegtek, hogy a Mester után most ők következnek. Ilyen helyzetben éppen a jámbor asszonyok hallják először, hogy a holttest azért tűnt el, mert Jézus feltámadt. Ők sem értették ezt pontosan, mert bizony hit kell a feltámadás megértéséhez, hogy akkor megvalósult a megváltás, megoldódott a bűnbeesett ember tragédiája. Jézus megszerezte az isteni bocsánatot és megnyitotta újra az örök életet. Nemhiába írta Pál apostol, hogy a feltámadás hite nélkül semmit sem ér a mi válásunk.

Föltámadt Jézusunk, adj nekünk élő hitet földi életünkben!

2. állomás:

A tanítványok üresen találják Jézus sírját

*Imádunk Téged, Krisztus
és áldunk Téged.*

*Mert feltámadásod által
megváltottad a világot.*

*Amikor a hét első napján Mária Magdolna kiment
Jézus sírjához, és észrevette, hogy a követ elmozdították
a sírtól. Elfutott Simon Péterhez, és a másik tanítvány-
hoz, akit Jézus szeretett. És elmondta nekik: „Elvitték az
Urat a sírból, és nem tudom, hová tették”. Péter és
a másik tanítvány a sírhoz futottak. A másik tanítvány
ért oda hamarább, behajolt a sírba, de csak a gyolcso-
kat látta ott. Aztán Péter is bement, és ő is csak az ott-
hagyott gyolcsokat látta, meg a kendőt, amellyel fejét
betakarták. Mégpedig összehajtogatva, külön. De Jézus
teste nem volt ott.*

Jn 20,1-8

Elmélkedés

Péter és János apostolok meg akarnak győződni a hír valóságáról. Jézus sírjához sietnek, s a sír valóban üres! Az első gondolat, hogy valaki elvitte a holttestet. De fegyveres őrség is volt a sírnál! És a lepel, meg a kendő összehajtván ott maradt. Nem lehet tehát sír-
rablás! De az apostolok itt még tétováznak! János evangéliumában ugyan az szerepel, hogy ő akkor már hitt, de ez a hit még igen gyenge volt, s nem lett volna elegendő az apostoli feladatok teljesítésére. Meg kell azonban értenünk az apostolok lelkiállapotát! A nagypénteki tragédia után csalódtak Jézusban. Emlékeztek bár lélegzetelállító csodáira, de most saját magát nem tudta megmenteni! Azt még akkor nem tudták felfogni, hogy a Messiás nem a hatalmával, hanem a szenvedésével váltja meg a világot. Nekünk már sokkal könnyebb hinnünk. Bennünket már a Szentlélek kegyelme is erősít! De most őszintén fohászkodjunk: hiszünk, Urunk, de erősítsd meg a mi hitünket!

3. állomás:

A föltámadt Krisztus megjelenik Magdolnának

*Imádunk Téged, Krisztus
és áldunk Téged.*

*Mert feltámadásod által
megváltottad a világot.*

Mária ott állt a sír előtt és sírt. Amint így sírdogált, egyszer csak benézett a sírba. Láta, hogy ott, ahol Jézus teste volt, két fehér ruhába öltözött angyal ül, az egyik fejtől, a másik lábtól. Megszólították: „Asszony, miért sírsz?” „Mert elvitték Uramat – felelte – s nem tudom, hová tették.” E szavakkal hátrafordult, s látta Jézust, amint ott áll, de nem tudta róla, hogy Jézus. Jézus megkérdezte: „Asszony, miért sírsz? Kit keresel?” Abban a bizemben, hogy a kertész áll mögötte, így felelt neki: „Uram, ha te vitted el, mondd meg, hová tetted, hogy elvibessem magammal.” Jézus most nevéen szólította: „Mária!” Erre megfordult, s csak ennyit mondott: „Rabboni”, ami annyit jelent, mint „Mester”.

Jn 20,11-16

Elmélkedés

Mária Magdolna, akit súlyos betegségéből gyógyított meg Jézus, aki csatlakozott az apostolok csoportjához, és szolgálatukra volt, ott állt Mária mellett a keresztfá alatt, és a temetésnél is jelen volt. De most csak szomorkodni és sírni tud a holttest közelében. Pedig még az sincs ott, mert a sír üres. Jézus neki jelenik meg először! Mária Magdolna azonban nem ismeri fel! Csak amikor nevéen szólítja, akkor borul le eléje. Jézus pedig mindjárt az apostolokhoz küldi, hogy ők is tudomást szerezzenek a feltámadásról. Érdekes, hogy a feltámadott Jézus mindig más alakban jelenik meg! Nekünk is hitünk próbája, hogy fölismerjük-e Jézust, akár a szentmise kenyerében és borában, akár a velünk találkozó embertársunkban, vagy az isteni tanítás igéjében. Mária Magdolna ettől a felismeréstől lett boldog egész életére. A mi boldogságunk is ettől függ!

Add, Jézusunk, hogy mi is megtaláljuk azt a boldogságot, amit Mária Magdolna megtalált!

4. állomás:

A föltámadt Krisztus az emmauszi úton

*Imádunk Téged, Krisztus
és áldunk Téged.*

*Mert feltámadásod által
megváltottad a világot.*

*Ketten közülük még aznap elindultak egy Emmausz ne-
vű helységbe, amely Jeruzsálemtől hatvan stádiumnyi
távolságra feküdt. Abogy beszélgettek, tanakodtak, egy-
szer csak maga Jézus közeledett, és csatlakozott hozzá-
juk. De szemük képtelen volt felismerni. Megszólította
őket: „Miről beszélgettek ti az úton?”*

Lk 24,13-27

Elmélkedés

Lukács leírja, hogy a hét első napján két tanítvány, akik nem tartoztak az apostolok közé, de hittek Jézusban, a nagypénteki csalódás után hazaindultak Emmauszba. Pedig élt bennük a remény, hogy Jézus megteremti messiási országát. De az ellenkezője történt: mint gonosztevőt kivégezték a csodálatos Mestert. Akkor ismét csatlakozik hozzájuk más alakban a feltámadt Jézus. Vesződik velük, hogy megértsék; csak az történt, amit már a próféták is megjövendöltek. Jézus a közel egyórás úton próbál megmagyarázni mindent. De még neki sem sikerül! Oly sokszor lelkipásztoraink sem tudnak úgy beszélni, hogy igazi hit fakadjon belőle! A csalódás olyan nagy a két tanítvány lelkében, hogy Jézus sem tudja őket meggyőzni. Pedig nagy türelemmel nyitogatja értelmüket!

Édes Jézusom, vesződj velem is ilyen türelemmel, ha olyan értelmetlen vagyok, ha nem tudok rendületlenül binni!

5. állomás:

A föltámadt Krisztus megtöri a kenyeret

*Imádunk Téged, Krisztus
és áldunk Téged.*

*Mert feltámadásod által
megváltottad a világot.*

*Közben odaértek a faluboz, ahová tartottak. Úgy tett,
mintha tovább akarna menni. De marasztalták:
„Maradj velünk, mert esteledik és a nap már leme-
nőben van.” Betért hát, és velük maradt. Amikor az
asztalhoz ültek, kezébe vette a kenyeret, megáldotta,
megtöрте és odanyújtotta nekik. Ekkor megnyílt a sze-
mük és felismerték. De eltűnt a szemük elől.*

Lk 24,28-32

Elmélkedés

Kétségtelen, hogy a két tanítvány este Emmauszba érve, meghívta a váratlan útitársat, hogy maradjon velük. A szeretet ezen megnyilvánulása csodát művelt! Ők még akkor nem ismerték az utolsó vacsora csodáját, de Jézus úgy fogta a kenyeret, úgy áldotta meg és úgy adta nekik, hogy felismerték Jézust! És abban a pillanatban már nem látták többé. A feltámadt Krisztus ott volt a kenyérben, és olyan boldoggá tette őket, hogy nem tudtak magukban maradni, szinte futottak Jeruzsálembe, hogy megvigyék a boldogító hírt! Nekünk is boldogan kell várnunk feltámadt Krisztusunkat a szentmise kenyerében és borában. Csak ez tud minket földi életünkben boldoggá tenni.

Urunk, Jézus! Tégy bennünket is boldoggá minden szentáldozásunkban!

6. állomás:

A föltámadt Jézus megjelenik az apostoloknak

*Imádunk Téged, Krisztus
és áldunk Téged.*

*Mert feltámadásod által
megváltottad a világot.*

*Míg ezekről beszélgettek, egyszer csak megjelent köztük és köszöntötte őket: „Békesség nektek!” Ijedtükben és félelmükben azt vélték, hogy szellemet látnak. De ő így szólt hozzájuk: „Miért ijedtek meg, s miért támad kétely szívetekben? Nézzétek meg a kezem és a lábam! Én vagyok. Tapogassatok meg és lássatok! A szellemnek nincs húsa és csontja, de mint látjátok, nekem van.”
Lk 24,36-40*

Elmélkedés

A feltámadt Krisztus nem a római császárnak és nem Pilátusnak jelent meg, pedig ezt akár előnyösebbnek is gondolhatnánk. Először nem is az apostoloknak. Hanem a hűséges Mária Magdolnának, a jámbor asszonyoknak, és a jóindulatú tanítványoknak. Tudjuk, hogy Péternek is megjelent, még aznap este. Zárt ajtók mellett, egyszerre csak ott állt a feltámadt Jézus az apostolok között! Jóllehet, hallották már, hogy üres a sír, de most mégis csak szellemnek nézik Jézust. Így hát kénytelen bizonyítani: nézzétek, tapasztaljátok meg, hogy én vagyok a názáreti Jézus! Ne féljete, higgyétek a csodát! Az apostolok igazán nem voltak hiszékenyek. De akkor, mikor hittek, akkor a vérüket adták érte!

Ilyen hittel ajándékozz meg minket is édes Jézusunk!

*7. állomás:
Jézus Krisztus hatalmat ad a bűnök
megbocsátására*

*Imádunk Téged, Krisztus
és áldunk Téged.
Mert feltámadásod által
megváltottad a világot.*

A feliratot sokan olvasták a zsidók közül, mert az a hely, ahol fölfeszítették Jézust, közel volt a városhoz; héberül, latinul és görögül volt írva. A zsidó főpapok ezért kérték Pilátust: „Ne azt írd, hogy a zsidók királya, hanem hogy azt mondta magáról: a zsidók királya vagyok” De Pilátus azt felelte: „Amit írtam, azt megírtam!”

Jn 19,20-23

Elmélkedés

Az lenne a természetes, ha a feltámadt Jézus egy kicsit megdorgálná apostolait nagycsütörtöki gyávaságuk miatt. De egyetlen ilyen szava sincs! Őt a megváltás csodája foglalja le teljesen, hogy kereszthalálával megszerezte az emberiségnek az isteni bocsánatot, és most ezt akarja intézményesíteni. Hogy az apostolok közvetítsék az ő nevében a bocsánatot a bűnbánó embereknek, és gondoskodjanak utódokról, hogy a megváltás eredményes maradjon a világ végéig.

Hogy ez mit jelentett nekünk a szovjet fogság nyomorúságában, azt alig tudom elmondani. Egyet azonban szeretnék megemlíteni: több protestáns rabtársam mondta odakint, hogy „mi néha irigyelünk benneteket pápistákat, mert ti meghalljátok a fülgyónásban az Isten megbocsátó szavát. Nekünk is vannak bűnbánati liturgiáink. De mi csak reménykedünk az isteni bocsánatban. Igen: ez az óriási csoda történt akkor, amikor a feltámadt Krisztus először találkozott apostolaival. Azóta lehetséges minden ember számára az isteni bocsánat.

Édes, Jézusom, ne engedd, hogy valaha is megfeledkezzem erről a csodáról!

8. állomás:

A föltámadt Krisztus megerősíti hitében Tamás apostolt

*Imádunk Téged, Krisztus
és áldunk Téged.*

*Mert feltámadásod által
megváltottad a világot.*

Tamás, vagy melléknevén Didimusz, nem volt velük, amikor megjelent nekik Jézus. A tanítványok elmondták: „Láttuk az Urat!” De kételkedett: „Ha csak nem látom kezén a szegek nyomát, és oldalába nem teszem a kezem, nem hiszem.” Nyolc nap múlva ismét együtt voltak a tanítványok. Tamás is ott volt velük. Ekkor újra megjelent Jézus, bár az ajtó zárva volt. Belépett és köszöntötte őket: „Békesség nektek!” Aztán Tamáshoz fordult. „Nyújtsd ide az ujjadat és nézd kezemet. Nyújtsd ki a kezedet és tedd oldalamba. S ne légy hitetlen, hanem hívő.” Tamás fölkiáltott: „Én Uram, én Istenem!” Jézus csak ennyit mondott: „Hittél, mert láttál. Boldogok, akik nem látnak, mégis hisznek.”

Jn 20,24-29

Elmélkedés

Már az egyházatyák emlegették, milyen jó nekünk, hogy Tamás egy kicsit megtorpant. Nem volt ő hitetlen. Saját élménye alapján szeretett volna hinni a feltámadásban. Nem mondta ő azt az ostobaságot, hogy csak azt hiszem, amit látok, mint manapság néhány értelmetlen ember. De személyesen akarta megtapasztalni a feltámadt Messiást! Jézus nem neheztelt rá, belement a játékba. Odanyújtotta sebeit. Az evangéliumban nem szerepel, hogy valóban érintette-e Jézust, de az igen, hogy az ő ajkán fakad fel a legigazibb hitvallás Jézusról: „Én Uram, én Istenem!” Ez legyen a mi rendíthetetlen hitvallásunk is a mi megváltó Jézusunkról.

Ne engedd, Uram, hogy valaha kételkedjünk ebben!

9. állomás:

A föltámadt Krisztus megjelenik a Genezáreti tónál

*Imádunk Téged, Krisztus
és áldunk Téged.*

*Mert feltámadásod által
megváltottad a világot.*

Jézus újra megjelent a tanítványoknak, ezúttal Tibériás tavánál. Együtt volt Simon Péter, Tamás, melléknevén Didimusz, továbbá a galileai Kánából való Natanael, Zebedeus fiai s még két másik tanítvány. Simon Péter így szólt hozzájuk: „Megyek halászni.” „Veled tartunk” – felelték. Kimentek és bárkába szálltak. De akkor éjszaka nem fogtak semmit. Amikor megvirradt, Jézus ott állt a parton. De a tanítványok nem ismerték fel, hogy Jézus. Jézus megszólította őket: „Fiaim, nincs valami ennivalótok?” „Nincs” – felelték. Erre azt mondta nekik. „Vessétek ki a bárka jobb oldalán a hálót, s ott majd találtok.” Kivetették a hálót, s alig bírták visszahúzni a tömérdek haltól. Erre az a tanítvány, akit Jézus kedvelt így szólt Péterhez: „Az Úr az!” Amint Simon Péter meghallotta, hogy az Úr, magára öltötte köntösét – mert neki volt vetkőzve – és beugrott a vízbe. A többi tanítvány követte a bárkával. A hallal teli hálót is ma-

*guk után húzták. Nem voltak messze a parttól, csak mintegy kétszáz könyöknyire. Amikor partot értek, izzó parazsat láttak, s rajta halat, mellette kenyeret. Jézus szólt nekik: „Hozzatok a halból, amit most fogtatok”.
Jn 21,1-11*

Elmélkedés

Még a feltámadt Krisztus megjelenései sem tudták eligazítani az apostolok jövőjét. Már közel három éve nem halásztak, de most vissza akartak térni eredeti foglalkozásukhoz. Nem gondolták, hogy milyen feladattal bízza meg őket Jézus. Egy nagyszerű csodával döbbenti meg őket. Nagyon közvetlen módon, emberien, egy csodás halfogással. Majd megreggelizteti őket, és végtelen türelemmel készíti fel apostolait eljövendő hivatásukra.

Édes Jézusom, add, hogy én is mindig várjam hívásodat, hogy mit kell az egyes esetekben tennem!

10. állomás:

A föltámadt Krisztus átadja Péternek a hatalmat

*Imádunk Téged, Krisztus
és áldunk Téged.*

*Mert feltámadásod által
megváltottad a világot.*

*Miután ettek, Jézus megkérdezte Simon Pétertől: „Simon, János fia, jobban szeretsz engem, mint ezek?”
„Igen, Uram – felelte – tudod, hogy szeretlek”. Erre így szólt hozzá: „Legeltesd bárányaimat!” Aztán másodszer is megkérdezte tőle: „Simon, János fia, szeretsz engem?”
„Igen, Uram – válaszolta – tudod, hogy szeretlek.” Erre azt mondta neki: „Legeltesd juhaimat!” Majd harmadszor is megkérdezte tőle: „Simon, János fia, szeretsz?”
Péter elszomorodott, hogy harmadszor is megkérdezte: „Szeretsz engem?” S így válaszolt: „Uram, te mindent tudsz, azt is tudod, hogy szeretlek”. Jézus ismét azt mondta: „Legeltesd juhaimat!”*

Jn 21,15-18

Elmélkedés

A csodálatos halfogás és reggeli után, Jézus félrevonja Simon Pétert, akiről tudták az apostolok, hogy sziklának nevezte és egy kicsit el is ismerték vezetőjüknek. De ő volt az éppen, aki elfogatása éjjelén, háromszor is megtagadta Jézust. Elképzzelhetetlen szinte, hogy volt képes erre! De aztán nagyon meg is siratta, mert bízott Jézus irgalmában. Jézus viszont azt akarta, hogy a három tagadás után háromszor is őszintén megvallja szeretetét iránta. Mert csakis a megváltó Jézus szeretetével lehet az Egyház feje, akinek ő a saját hatalmát adja át. „Legeltesd bárányaimat és juhaimat” – ez a megbízás az akkori pásztorkultúrában a legfőbb hatalmat jelentette. Ennek a Péternek az utódját tiszteljük és ennek a Péternek a hatalmát ismerjük el Krisztus egyházában, amikor a római pápára gondolunk, amikor most XVI. Benedek pápára gondolunk. Mi, krisztusiak csak pápahívők lehetünk!

Tartsd meg Szentatyánkat, Krisztusnak helytartóját!

11. állomás:

A föltámadt Krisztus elküldi apostolait a világba

*Imádunk Téged, Krisztus
és áldunk Téged.*

*Mert feltámadásod által
megváltottad a világot.*

*Amint meglátták, leborultak előtte, bár előbb néhányan
kétkeltek. Jézus odalépett hozzájuk és így szólt: „Én
kaptam minden hatalmat égen és földön. Menjetez te-
hát, tegyétek tanítványommá mind a népeket. Keresz-
teljétek meg őket az Atya és a Fiú és a Szentlélek ne-
vére, és tanítsátok meg őket mindannak a megtartá-
sára, amit parancsoltam nektek.”*

Mt 28,17-20

Elmélkedés

Nem tudjuk, hogy hányszor jelent meg a feltámadt Jézus az emberek előtt, de tudta, hogy ennek az időnek is vége lesz. Az apostolokat három évig készítette elő, hogy most megbízza a nagy feladattal, ami kettős: „taníthatok (igehirdetés) és kereszteljetek (Isten kegyelmeinek közlése). Hogy erre képesek legyenek, Jézus majd elküldi nekik Szentlelkét, amint már az utolsó vacsorán meg is ígérte. Csodát tesz majd bennük. Az esendő emberek majd teljesíteni tudják a nagy feladatot, Krisztus egyházának elindítását. Az apostolok majd utódokat szenteltek erre a feladatra, de Jézus nekünk mindannyiunknak is adott ebből a feladatból. Hiszen tanítványai sokaságának mondta: „ti vagytok a föld sója, amely ízesít, és ti vagytok a világ világossága, amely megvilágítja az emberi életet”.

Jézusom, segíts nekem is, hogy én is tudjak mindig tanúságot tenni!

*12. állomás:
A föltámadt Krisztus mennybemenetele*

*Imádunk Téged, Krisztus
és áldunk Téged.
Mert feltámadásod által
megváltottad a világot.*

*Ezután kivezette őket Betánia közelébe és kezét föl-
emelve megáldotta őket. Áldás közben megvált tőlük,
és fölemelkedett az égbe.
Lk 24,50-52*

Elmélkedés

Utolsó megjelenésekor Jézus megáldotta apostolait, eddig ilyet nem tett. Az apostolok erre leborulva imádták őt, mert akkor már rendületlenül hitték, hogy Jézus az Isten fia, és nagyon bíztak abban, hogy velük marad továbbra is a legkülönbözőbb formában. Ezért nem szomorkodtak, hanem örömmel mentek vissza Jeruzsálembe. Nagy bizalommal várták Krisztus lelkének érkezését, mert ez lesz majd az ő keresztségük. Ezzel kapcsolódnak majd bele teljesen Jézus megváltásának csodájába.

Édes Jézusom, mi hisszük, hogy felmentél a mennybe, és odavársz bennünket mindannyiunkat, hogy mi is ott legyünk, ahol te vagy! Boldogan várjuk dicsőséges újra eljövedeledet!

13. állomás:

A föltámadt Krisztus megígéri a Szentlelket

*Imádunk Téged, Krisztus
és áldunk Téged.*

*Mert feltámadásod által
megváltottad a világot.*

János csak vízzel keresztelt, de ti néhány nap múlva a Szentlélekkel fogtok megkeresztelkedni. Az egybegyűltek erre megkérdezték: „Uram, mostanában állítod helyre Izrael országát?” – „Nem tartozik rátok – felelte, hogy ismerjétek az időpontokat és a körülményeket. Ezeket az Atya szabta meg saját tetszése szerint. De amikor leszáll rátok a Szentlélek, erő tölt el benneteket és tanúim lesztek Jeruzsálemben s egész Júdeában és Szamariában, sőt egészen a föld végső határáig.” Azután, hogy ezeket mondta, szemük láttára fölemelkedett és egy felhő elfedte, úgybogy tovább nem láthaták. Amint merőn nézték, hogyan emelkedik az égbe, egyszerre két férfi termett mellettük fehér ruhába öltözve, és megszólította őket: „Galileai férfiak! Mit álltok itt égre emelt tekintettel? Ez a Jézus, aki közületek az égbe emelkedett, úgy jön le ismét, amint szemetek láttára a mennybe ment.” Erre az Olajfákról elnevezett

hegyről, amely Jeruzsálemtől egy szombatnapi járásra van, visszatértek Jeruzsálembe. Amint megérkeztek, fölmentek az emeleti terembe, ahol együtt szoktak lenni: Péter és János, Jakab és András, Fülöp és Tamás, Bertalan és Máté, Alfeus fia, Jakab, a buzgó Simon és Jakab testvére, Júdás.

ApCsel 1,3-14

Elmélkedés

Jézus meghagyta, hogy apostolai maradjanak Jeruzsálemben, amíg el nem árasztja őket a Szentlélek. Jézus ugyanis nem vízzel keresztel, mint János, hanem a Szentlélek tüzevel, és nemcsak az apostolokat, hanem mindannyiunkat. Kereszttségünkben bennünket is betöltött a Szentlélek, akit akkor buzgó imádsággal, Máriával együtt vártak az apostolok. De tudták azt ők is, hogy a Szentlélek addig maradhat bennünk, amíg szándékos, súlyos bűnnel el nem űzzük magunkból. Addig azonban bennünk van. De ő nagyon finom lélek. Nem parancsol, nem gorombáskodik, csak irányít, erősít. Hívogatnunk, szólongatnunk kell tehát: „Jöjj, Szentlélek Isten”. Jóban kell lennünk vele. Ne felejtjük, hogy mi, krisztusiak, valóban testből, lélekből, és Szentlélekből állunk! Micsoda örömforrás ez!

Jézusom, nagyon akarok örülni ennek!

14. állomás:

A föltámadt Krisztus elküldi a Szentlelket

*Imádunk Téged, Krisztus
és áldunk Téged.*

*Mert feltámadásod által
megváltottad a világot.*

Amikor érkezett pünkösöd napja, ugyanazon a helyen mindnyájan együtt voltak. Egyszerre olyan zúgás támadt az égből, mintha csak heves szélvész közeledett volna, és egészen betöltötte a házat, ahol egybegyűltek. Majd lángnyelvek lobbantak, és szétoszolva leereszkedtek mindegyikükre. Mindannyiukat eltöltötte a Szentlélek, és különböző nyelveken kezdtek beszélni, úgy, ahogy a Lélek szólásra indította őket. Ez idő tájt vallásos férfiak tartózkodtak Jeruzsálemben, az ég alatt minden népből. Amikor ez a zúgás támadt, nagy tömeg verődött össze. Nagy volt a megdöbbenés, mert mindenki a saját nyelvén hallotta, amint beszéltek. Nagy meglepetésükben csodálkozva kérdezték: „Hát nem mind galileaiak, akik itt beszélnek? Hogyan hallja akkor őket mindegyikünk a saját anyanyelvén? Mi pártusok, médek, elamiták és Mezopotámiának, Judeának, Kappadóciának, Pontusznak, Ázsiának, Frigiának, Pamfiliá-

nak, Egyiptomnak és Líbia Cirene körüli részének lakói, a Rómából való zarándokok, zsidók és prozeliták, krétaiak és arabok: halljuk, hogy a mi nyelvünkön hirdetik Isten nagy tetteit.”

ApCsel 2,1-12

Elmélkedés

Már az utolsó vacsorán megígérte Jézus és a föltámadása után is megismételte azt, hogy akkor fog megszületni az ő egyháza, amikor Pünkösd napján betölti a Szentlélek az apostolokat. Ezzel óriási változást idézve elő mélyen a szívükben. Gondoljuk csak meg: a Jézust megtagadni képes Péter a Szentlélek erejével úgy beszél, az ötven nappal előtte „feszítsd meg”-et kiáltó tömegnek, hogy az „élet szerzőjét öltétek meg”. Olyan szuggesztíven modja, hogy a tömeg csak azt meri kérdezni: akkor most mit tegyünk, testvérek? Péter határozottan válaszol: Higyetek Jézus Krisztusban, keresztelkedjete meg, akkor Ti is megkapjátok a Szentlélek ajándékát! Ez persze a megváltó Krisztus ajándéka. Ő küldi nekünk, mindannyiunknak! Testvéreim! Higyük rendületlenül, hogy a Szentlélek kegyelme életet és tesz boldoggá minket is!

Könyörgés

Mennyei Atyánk, a Te szent Fiad, a mi urunk Jézus Krisztus feltámadásával megörvendeztetted a világot. Ezzel valósult meg számunkra irgalmas szereteted nagy műve, a megváltás. Most amikor az Öröm útját végigjártuk, arra kérünk, hogy megváltónk édesanyja, a boldogságos Szűz Mária közbenjárására add meg nekünk is, hogy már itt a földön megízleljük az örök élet boldogságát, s életünk végén eljussunk Tehozzád. Krisztus a mi Urunk által. Ámen!

1. Dí - e - ső ült helye ken, mennye i pa radicsom ban
2. Áld - já - tok az U - rat kik csak őné - ki szolgál - tok,
3. Dí - e - sé - ret, dicső - ség, tisztesség és há - la - a - dás.

a - kik vi - gadoz - tok véghetetlen boldogság - ban
Ár - tat - lan ru - há - ban tündöklő sok karangya - lok,
A - szen - tek u - rá - nak lé - gyen örök magasz - ta - lás,

vagytok meg - ú - jult ál - lapotban; az Úrnak ne - vét
Te is Nap és Hold és csilla - gok: va - lakik é - gi
Ki - ben soha nin - esen válto - zás, vagy i - géret - től

é - nekszóban no dicsé - rjé - tek vi - gasság - ban,
tűz - zel bír - tok, fel - szóval ő - tet ki - ált - sá - tok!
meg - hanyatlás, Tő - le fe - jünk - re szálljon ál - dás!

A közösség ereje (az adományozók névsora)

Ábrahám Katalin, dr	Bújdosó Ferencné, dr	Farkas Dezsőné
Adamis Géza	Büki György	Farkas Zita, dr
Adamis Krisztina	Czifra Jánosné	Farkasné
Adamisné Szánthó Judit	Cselényi Lászlóné	Dobos Krisztina
Ágostházy család	Cseffalvay Mária	Fazekas Beatrix
Albert Éva	Cserkúti József	Fekete Jenő György
Asztalosné	Csirszka család	Fekete Józsefné, dr
Fekete Katalin	Csuri Zoltánné	Feller Antal
Balogh Lászlóné	Dalkó Jánosné	Ferenczi Józsefné
Balyó Károly	Damenijáné,	Fodor Zsolt
Bánki Erzsébet	dr Almási Erzsébet	Fövényi Istvánné
Baranyainé	Demény Sándorné, özv	Fülöp Ákos János
Tutschek Andrea	Dencsik László	Fülöpp Róbert
Barcza Tiborné	Dévényi Lajos	Füzes Elekné
Bedő Anna	Domonkos Imréné	Gaal Károlyné
Begovits István	Domonkos Mária	Gajdoczky Tibor
Benke Mária Magdolna	Dutka Judit	Gál Gáborné
Benkő Jánosné	Edit, Ágnes, Gábor	Gál Józsefné
Berlász Piroska	Egry Zsuzsa	Gál Tibor, dr
Bézi Erzsébet, dr	Eiles Károly	Galampos Lászlóné, dr
Bidló Gábor, dr	Elő Erika	Gálné Palágyi Erzsébet
Bodolay Gyuláné	Entz László, dr	Gallyas László
Bojta Cecília	Entz Géza	Gedeon József, dr
Borda Gáborné	Erődi-Harrach Béla, dr	Gombos Miklósné, dr
Boros László	és Adrienn	Gombos Miklósné, dr
Borsodi család	Éry Gábor	Göndöcs Margit, dr
Borsodi Mária	Faigl Ilona, dr	Grabovszky Kamill
Brokés Ágnes	Fárizs Lajosné	Gschwendtner család
Brokés Józsefné	Farkas Andrásné, dr	Gulyás Kálmánné

Györy Jánosné	Istenes Ildikó	Klopló Jánosné
Gyurgyik Péterné	Jakkel Ottó, dr	Klopp Gáborné, dr
Hadicsay Gáborné, dr	Jancsó Katalin	Kocsis Katalin
Haidegger Tamás	Jekelfalusy Gáborné, dr	Komáromi Éva
Halmos Ilona	Juhász Klára	Komécny Éva
Harsányi József	Juhász Melinda	Komondy család
Hatvani József	Juhász Miklósné, dr	Kontor Andrea, dr
Hauser család	Juhász Sándor, dr	Kontra család
Hegedús Béla	és Zsófia	Kontz Angyalka
és családja	Kádár Irén	Koronghy Elemér
Heinrich Ferenc	Kajtár Márton	Kórus
Hering Béláné	Kalabay László, dr	Kovács Ádám
Herold Győző	Kállay Emil SchP, dr	Kovács Ferencné
Hideg György	Kállay József	Kovács Helga
Holényiné	Kalmár Istvánné	Kovács Károlyné
Koronghy Erika	Karácsony Margit	Kovács Lajosné
Homo Futurum	Karsay Károlyné	Kovács Lóránt
Pedagógiai	Kaszás Dóra	Kovács Márta
Fejlesztő Bt.	Kaszás Szabolcs	Köch Gyuláné
Hornoh Lászlóné, dr	Katona János	Kővári Győzőné
Horog család	Kázmér család	Kriszka Barbara
Horváth Ágnes	Kelemen Zoltánné	Kriszka Réka
Horváth Ernő	Keresztfalvi család	Krisztel Imre
Horváth Józsefné	Kereseő Zsoltné	Krizsán Dávid
Horváth Ottó	Kerti Józsefné	Kurucz Csilla és Zoltán
Horváth Ottóné	Kintzly Béláné	Láng Tivadarné
Hoyos Áron	Király László	Lassu Béla
Hranecz Sándorné	Kiss család	László Ágota
Humayer Károly	Kiss Júlia	Leitlébenné
Iara család	Kiss Rita, dr	Bokor Mária
Ilésty Györgyné	Kiss Sándorné	Lengyel Balázs
Institóris Györgyné	Kissné	és családja
Isoó Gyuláné	Tavaszi Marianna, dr	Légár Erzsébet

Logodi Katalin	Müller György	Pápai Gyula és felesége
Lovas Györgyné	Müller Rezső	Papp Erika
Luchterhand család	Müller Zsófia	Parádi Gyula, dr
Major Gyula és felesége	Nagy A. Kata	Párdányi Teodóra
Major Mária	Nagy Ernő és családja	Parditka Gábor
Major Péter és Gyöngyi	Nagy Ervinné	Pataki Imre
Márialigeti Kati	Nagy Jusztina	Pataky Tibor
Márki Judit	Nagy Lajosné, özv	Pék Edit
Martin Gábor	Nagy Lászlóné, Franciska, dr	Perjés Andrea
Martinné Staszny Éva	Nagy Tiborné	Perjés Istvánné
Maschl Ildikó	Nagy-pál Béláné	Pfisztnér Nándorné
Mátrai Miklós	Nagy-pál Károlyné	Piber Mária
Mátyási Mária	Németh Ardienn	Pogány Petra
Megyeri Szilvi	Németh Ardienn, dr	Polna Valéria
Menyhárt Józsefné	Németh József és családja	Pomeisl András József
Mezőfi Tiborné	Németh Márta	Porhajas László
Mészáros család	Németh Szilvia	Porubszky Éva
Meskó Orsolya	Nobilis Kornél	Potásy Jánosné
Méri Tamás	Noëll Józsefné	Pozsga József
Mihájlovits Pálné, dr	Nógrádi Áron	Pöhl Tamásné
Moldoványi Cecília	Nyíró Mária	Prekker László
Moldoványi család	Oláh Veronika	Prékopa András, dr
Moldoványi Judit	Paál Ákos	Pulai Gabriella
Molnár Ferencné	Pajtás András és családja	Pulai Veronika
Molnár György	Pál Hajnalka	Pusztai Mária
Molnár Zoltán, dr	Pál László	Rác Ferencné
Molnárné Vécsei Éva	Pál László Sándor	Radeczky Géza, dr és családja
Monostori Rezsőné	Palágyi Jánosné	Radics Lászlóné
Mosonyi Györgyné	Pálos Jenő és Mária	Radványi Mária
Mosonyi Györgyné	Pálosi Lászlóné, özv.	Rajcsányi Lajosné, dr
Muhits Tamásné		Rátkai család
Murvai Sándorné		Rauschenberger Rita
Musza Istvánné		

Rauscher Józsefné	Szabó Lászlóné	Szörényi Istvánné
Reiner Endréné	Kondray Mária, dr	Szuhaj Eszter
Romhányi Beatrix	Szalai család	Szűcs Endre
Romhányi György	Szalay Imréné	Szűcs Katalin
Rozványi Balázs	Szalmayné	Szűcs László
Rozs Júlianna	Unghváry Andrea, dr	Tarnai István
Sánczi Ferenc	Szász György	Tarnai Istvánné
Sándorfi Mária	és felesége	Tasnády Istvánné
Sánta Ernóné	Szathmáry Gábor, dr	Tavaszy Lászlóné
Sári Istvánné	Szautner család	Tél Tamás, dr
Sárközyné, dr	Széchenyi Kinga	Télási-Szatmári
Scholtz Gyuláné	Szécsényi Rezsóné	házaspár
Scholtz Róbertné	Szegvári Irén és Lajos	Temesváry Katalin
Serfőző Sándor	Szekres Gizella, dr	Tevely Erzsébet
Sibalszky Mária	Szekszárdi József	Tevely Thyra
Sinkó Imréné	Szentimrevárosi	Till Gabriella, dr
Skolik Lászlóné	Egyesület	Tímár István
Skultéty Istvánné	Szepesy Béla	Timlész család
Somfai Rózsa	és felesége	Tóth Gergely
Soós Lajos	Szíjjártó Jánosné	Tóth Istvánné
Soós Tamás	Szilágyi Andrea, dr	Török Tamás
Stipkovits István	Szilágyi Ildikó	Turcsányi Bálintné
Stipkovits Istvánné	Szilágyi Ildikó	Turza Zsolt
Stumpf Jánosné, dr	Sziráki-Pénzes család	Tutschek Józsefné
Süile család	Szittner Antalné, dr	Túri Istvánné
Süveges Antal és Edit	Szladovics Dezső	Udvarhelyi Zsuzsanna
Szabó Attiláné	Szollát Klára	Ughy Jenőné
Szabó Borbála	Szolláth Sándorné	Ujfalussy család
Szabó Eszter és családja	Szomdits Anikó	Urbányi Zoltán
Szabó István	Szontágh Pálné	Ürge Dezsőné
Szabó Istvánné	Szőkefalvi-Nagy	Vágó Veronika
Szabó Józsefné	Zsuzsanna, dr	Vajda Sándor
Szabó László, dr	Szőnyi Tibor	Valkó Miklós

Válóczy Mária
Vándorffy Kálmán, dr
és felesége
Várbiro Soltné
Várbiro Szabolcs
Tamás, dr
Varga család
Varga Dorottya
és András
Varga Lászlóné, dr
Varga Orsolya
Várhelyi Ferenc
Vattamány Viktória
Végh János
Vejkey Imre, dr
és családja
Viczing Erzsébet
Vira Györgyné
Virághalmy Judit
Vízvárdy Endre
Vizsnyicai Lászlóné
Vukman Nándorné
Wilde György, dr
Wilde Györgyné, dr
Witnerné
Molnár Erzsébet, dr
Zádor Józsefné
Zádory Krisztina, dr
Zaránd Attila
Zilcz Györgyné

Személyes gondolatok:

